

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XL - Nr. 10 778

4 PAGINI - 50 BANI

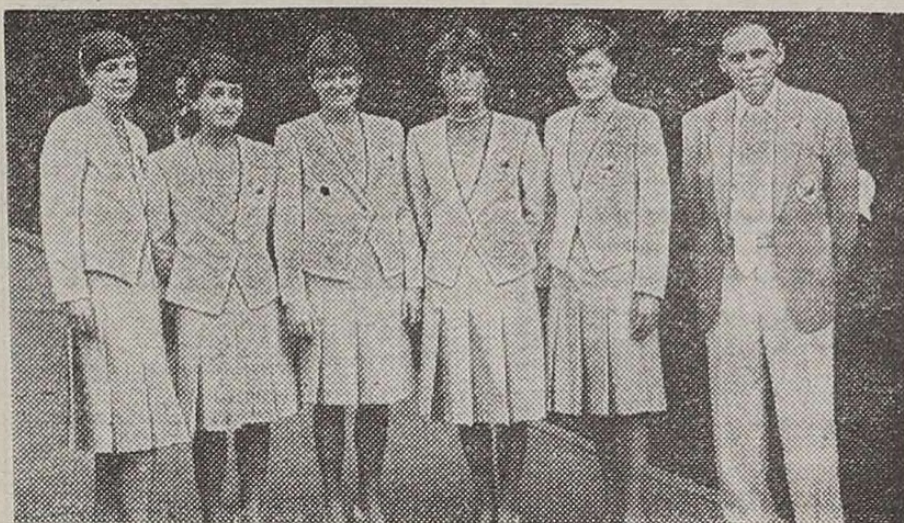
Joi 9 august 1984

O FRUMOASĂ PERFORMANȚĂ A FLORETISTELOR NOASTRE...

...locul II și medalie de argint în întrecerea pe echipe

LOS ANGELES, 8 (prin telefon, de la trimisul nostru). Marti, la Los Angeles, adică noaptea de marți spre miercuri din România, n-a fost aglomerată. Nici nu prea așteptam „aur” de la competițiile celei de-a 10-a zi a acestei Olimpiade și, ca atare, nu eram în „priza” obișnuită a ultimelor zile. După ce, dimineața, i-am tinut... pumnii strinși boxerului Mircea Fulger, pentru a se califica în semifinale, deci pentru o medalie și în turneul olimpic de box, căutam și decernarea unei medalii în această zi. La box, deci, încă nu. Poate la scrimă, sau la haltere. La ora prinzului, la centrul de presă aflăm de pe ecranele televizorului și din computerul care centralizează rezultatele că echipa noastră de floretă fete a învins Franța în turneul final și seara va întâlni formația R. F. Germania, pentru medalia de aur. Floretistele noastre eliminaseră, deci, vestita echipă a Franței cu 8-7, întâlnire în care Marcela Zsak obținuse 3 victorii, Rozalia Oros și Aurora Dan câte două și Monica Veber o victorie. Un succes de excepție, care ne îndreptăța să sperăm că argintul cu care floretistele se prezentau seara la finala cu R. F. Germania (echipă care, la rîndul ei, eliminase Italia) va fi transformat în aur. Intre posibilitatea ca haltero-

Echipa feminină de floretă a României. De la stînga la dreapta: Marcela Moldovan-Zsak, Elisabeta Guzganu, Monica Veber, Aurora Dan, Rozalia Oros și prof. Ștefan Haukler, antrenorul echipei

filul Ștefan Tașnadi sau echipa de floretă a României să cîștige titlul olimpic, am ales scrima. Iată-ne în drum spre Long Beach, „plaja lungă” a artiștilor Hollywood-ului, situată la 40 de kilometri de centrul Los Angeles-ului, acolo unde teatrul de la Convention Center urma să fie și „teatrul” final, un teatru ultra-modern, cu 3000 de locuri. Din anul 1956, de la Jocurile Olimpice de la Melbourne, finala scrimei nu s-a mai disputat într-un teatru.

(Continuare în pag. a 4-a)

ELOGIU UNOR OAMENI MODEȘTI, DAR MERITUOȘI

În comparație cu practicanții altor ramuri sportive, halterofilii au o situație ceva mai îngrată. La concursurile lor vin puțini spectatori, nu sînt răsfățați cu aplauzele și nimeni nu-i poartă pe brațe pentru performanțele realizate de ei, care rămîn, de regulă, indifferente marelui public. Nici chiar noi, cei din presa sportivă, nu le subliniem întotdeauna îndeajuns meritele, nu le prezentăm prea la vedere rezultatele, deși unele dintre ele nu sînt cu nimic mai prejos valoric decît cele pe larg elogiute obținute de alți confrăți ai lor într-ale sportului.

În pofida acestei nedrept de scăzute popularități, halterofilii își văd mai departe de treburile lor. Harnici și modești, fără veleități și fără pretenții, ei muncesc pe rupte, cum — din păcate — nu o fac și practicanții altor sporturi, ridicînd zilnic la antrenamente de zeci și zeci de ori barele cu greutate, care, însumate, dau cifre impresionante, de ordinul tonelor.

Ei au pregătît — după cum ne dăm și mai bine seama în aceste zile — în mod temeinic și responsabil participarea lor la Jocurile Olimpice. Și iată că acum, la Los Angeles, acești oameni puternici de pe melea-

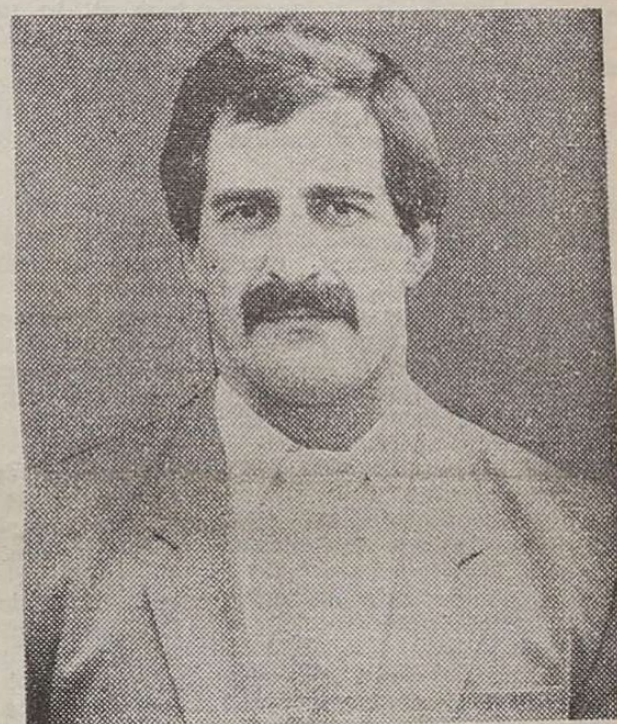
gurile noastre au produs surprize dintre cele mai plăcute. La aproape toate categoriile la care au concurat, reprezentanții României au reușit, ca urmare a frumoaselor rezultate obținute, să urce pe podiumul de premiere. Bilanțul realizat de ei — 2 medalii de aur, 5 de argint și una de bronz — este cu adevărat strălucitor și unic în istoria halterelor românești. Prin evoluțiile și performanțele lor, sportivii noștri au contribuit substanțial la ridicarea valorică a concursului olimpic de haltere, semnificative în această privință fiind mai ales recordurile realizate de acest tînar mare campion care este Nicu Vlad.

Puternic animați, ca și ceilalți sportivi români, de dorința reprezentării cu cinste a culorilor patriei, halterofilii și-au făcut astfel cu prisosință datoria la Los Angeles, îmbogățind zestrea de medalii și puncte a delegației olimpice românești. Să-i felicităm deci pentru bilanțul lor, pentru dăruirea cu care au concurat și eforturile depuse, pentru conștiințiozitatea cu care s-au pregătît luni și — chiar — ani la rînd.

Constantin FIRĂNESCU

ȘTEFAN TAȘNADI — „ARGINT” LA HALTERE

La actuala ediție a J.O., halterofilii noștri au realizat următorul bilanț: două medalii de aur (Petre Becheru și Nicu Vlad); cinci medalii de argint (Gelu Radu, Andrei Socaci, Dumitru Petre, Vasile Groapă și Ștefan Tașnadi); o medalie de bronz (Dragomir Cioroslan).

Întrecerile de haltere se apropie de sfîrșit. În penultima zi de concurs s-au aliniat la start sportivii de la categoria grea — 110 kg, printre cei 15 figurînd și ultimul reprezentant al țării noastre, Ștefan Tașnadi. El s-a comportat bine, cucerind medalia de argint după o luptă foarte aprigă cu cel de al treilea clasat. Întrecerile pe stiluri s-au desfășurat astfel: la „smuls” italianul Norberto Oberburger s-a detașat ridicînd 175 kg, în timp ce, pe locul secund, Tașnadi și americanul Carlton au terminat la egalitate, cu 167,5 kg. urmați de canadianul Squires și de suedezul Petersson, ambii cu cîte 165 kg; la cel de al doilea

stil, „aruncat”, locul I a revenit tot sportivului italian, cu 215 kg. Cu acest rezultat el a totalizat 390 kg și a obținut titlul de campion olimpic. Pentru medaliiile de argint și bronz lupta între sportivul nostru și cel american a fost pasionantă. Tașnadi a reușit 212,5 kg, în timp ce Carlton a rămas la 210 kg. Astfel, reprezentantului nostru i-a revenit locul secund, o performanță excelentă pentru care merită toate aprecierile. Ștefan Tașnadi, cel mai vîrstnic dintre halterofilii români pre-

zenți la J.O., s-a născut la 21 martie 1953, în comuna Sic — jud. Cluj. El face parte din asociația sportivă Clujeana (antrenor Spiridon Herhelegiu), a început activitatea sportivă la Viitorul Cluj-Napoca în 1971, cucerind 7 titluri de campion al țării la total și corectînd 45 de recorduri naționale.

Prima medalie olimpică la judo

MIRCEA FRĂȚICĂ, „BRONZ”

„bronz” la „mondial”, a împlinit visul iubitorilor judo-ului din țara noastră cucerind prima medalie olimpică. Felicitări lui Mircea Frățică, felicitări antrenorului său de la Nitramonia Făgăraș (unde activează din 1977) și tehnicienilor de la lotul reprezentativ.

La startul întrecerilor de la categoria semimijlocie s-au prezentat nu mai puțin de 37 de concurenți. În turul preliminar Mircea Frățică l-a învins pe Chung-Tai Li (Taiwan), în fața căruia a raportat o victorie categorică prin ippon (înainte de limită). După acest succes, Frățică a început asaltul spre locurile frunțase în cadrul grupei sale, în care era cotat favorit. Sortii i l-au desemnat pentru turul inaugural pe Paul Diop (Malayezia), pe care Mircea Frățică l-a învins prin ippon. În turul 2, un meci deosebit de greu pentru sportivul român, cel cu suedezul Per Kjelling, un judoka robust și foarte rapid în atac. Dar Mircea Frățică a fost atent la toate prizele adversarului și, în momentul potrivit, a inițiat un atac pe care l-a și finalizat, luînd un avantaj

(Continuare în pag. a 4-a)

Prima medalie olimpică pentru judo-ul românesc! După medaliiile cucerite la campionatele mondiale și europene, iată că la Los Angeles, în sala de sport a Universității de stat din California, reprezentantul țării noastre, Mircea Frățică, a cucerit medalia de bronz la categoria semimijlocie. Acest tînar din județul Buzău (născut la 14 iulie 1957, în comuna Pogoanele), care urcase în anul 1982 pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere la campionatele continentale, iar anul trecut a fost medalliat cu

TOATE ECHIPAJELE ROMÂNEȘTI ÎN FINALE ȘI SEMIFINALE LA CAIAC-CANOE

Cea de a doua zi a întrecerilor de caiac-canoe desfășurate pe lacul Casitas a programat serii și recalificări în cadrul probelor masculine pe distanța de 1000 m. În prima serie a cursei de canoe dublu, Ivan Patzaichin și Toma Simionov — campioni olimpici și mondiali la această probă — au primit aplauze la scenă deschisă pentru frumoasa lor evoluție. Ei au trecut linia de sosire într-o manieră de mari performeri, depășindu-și adversarii cu aproape șase lungimi de barcă!... Ivan Pat-

zaichin și Toma Simionov vor lua startul, așadar, în două finale olimpice: la C2 — 500 m (calificați, luni, în finala acestei probe, cu cel mai bun timp) și C2 — 1000 m, serie cîștigată — cum spuneam —

4:01.73. Din seria a II-a vor lua startul în finală: Matija Ljubek — Mirko Nisovic (Iugoslavia) 3:50.78, Didier Hoyer — Eric Renaud (Franța) 3:52.71, John Plankenhorn — Rodeny McClain (S.U.A.) 3:55.38.

Ivan Patzaichin și Toma Simionov s-au calificat cu ușurință în finalele probelor de canoe 2 — 500 și 1000 m

într-o manieră categorică (3:47.60). S-au mai calificat în finala acestei probe: din seria I — Andrew și Stephen Train (Anglia) 3:59.70 — locul 2, cu aproape 12 secunde în urma echipajului nostru și Wolfram Faust — Ralf Wienand (R.F.G.)

Celelalte echipaje românești care s-au aliniat la startul curselor pe distanța de 1000 m au înregistrat rezultate mai puțin convingătoare. Doar dacă,

(Continuare în pag. a 4-a)

DUPĂ 10 ZILE: ROMÂNIA — 36 DE MEDALII!

Continuînd să cucerească medalii, reprezentativa României și-a îmbogățit palmaresul, în ziua a 10-a a întrecerilor, cu încă trei medalii:

MEDALII DE ARGINT

● ECHIPA FEMININĂ DE FLORETĂ (Marcela Zsak, Aurora Dan, Elisabeta Guzganu, Rozalia Oros și Monica Veber) — scrimă

● ȘTEFAN TAȘNADI — haltere, categoria 110 kg

MEDALIE DE BRONZ

● MIRCEA FRĂȚICĂ — judo, categoria 78 kg

În 10 zile de concurs, reprezentativa olimpică a României a cucerit 36 de medalii,

dintre care 16 de aur. În clasamentul neoficial, pe medalii, pe primele locuri se află:

	Aur	Argint	Bronz	Total
1. S.U.A.	48	40	17	105
2. ROMÂNIA	16	12	8	36
3. R.P. Chineză	14	6	6	26
4. R.F. Germania	10	12	14	36
5. Italia	10	3	6	19
6. Canada	7	8	7	22
7. Japonia	7	4	9	20
8. Finlanda	4	3	4	11
9. Australia	3	8	10	21
10. Marea Britanie	3	6	15	24

La întrecerile celei de a XXIII-a ediții a J.O. participă delegații sportive din 140 de țări.